Inventariets Bevaring som Forbruget af Brændsel og Lys, hvorhos man til bemeldte Ministeriums Overveielse henstillede, om ikke det hele Forhold kunde ordnes enten saaledes, at det aarlige Forbrug af Brændsel og Lys i Sygehuset normeredes til et bestemt Beløb eengang for alle ved et til den Ende vedtaget specielt Regulativ, eller saaledes, at Militairetaten selv overtog Anskaffelsen af samtlige Communen paahvilende Sygehusprestationer, imod at der derfor af Kongerigets Kasse udrededes en aarlig Godtgjørelse. Bemeldte Ministerium har derefter — ved at tilstille Indenrigsministeriet en af den i Aalborg garnisonerende Bataillon forfattet Calcule, hvorefter bemeldte Sygehusudgifter for Finantsaaret 1859—60 antages at kunne bestrides med 442 Rd. 72 ß. (medens den ved Finantsloven for dette Aar calculerede Sum udgjør c. 600 Rd.) erklæret sig villigt til foreløbig at ordne Forholdet saaledes, at den hele Forsyning af Sygehuset for nysnævnte Finantsaars Vedkommende overdrages til Bataillonen, imod at Communen refunderer det Beløb, der medgaaer til Udredelsen af de den i saa Henseende paahvilende Præstationer, dog at den i Finantsloven for Kongeriget calculerede Sum ikke overskrides, medmindre Epidemier eller andre extraordinaire Forhold skulde kræve det. I Henhold til dette Tilbud, hvilket Indenrigsministeriet har troet at burde modtage, er den hele Drift og Forsyning af Sygehuset fra 1ste April sidstleden overtaget af Bataillonen. Da det, efter hvad saaledes bemærket, er at haabe, at det ved Fornyelse af nysnævnte Overeenskomst vil lykkes for Fremtiden at bestride de omhandlede Udgifter med et rimeligt Beløb, har Ministeriet saameget mindre taget i Betænkning at foreslaae, at det ovennævnte Restbeløb af 643 Rd. 1 ß. godtgjøres Aalborg Commune af Finantserne, som det var at forudsee, at den i det heromhandlede Aar stedfundne Overgang fra det ældre til det nye Sygehuses Benyttelse, og navnlig Anskaffelsen af Inventariegjenstande til sidstnævnte maatte medføre betydelige Omkostninger, hvilke det ligeoverfor de Krav, der fra Garnisonens Side ere gjorte gjældende, vel kan have været vanskeligt for Communen paa rette Maade at begrændse.

Til nærmere Oplysning om, hvorledes Udgiften i Detaillen har stillet sig, kan Ministeriet henvise til medfølgende Bilag.

ad 9. Ved Finantsloven for 1857—58 Cap. II. § 8 A. ö. bevilgedes til Foreningen for Søfartens Fremme indtil 2000 Rd., dog saaledes at det Beløb, der indbetaltes, ikke maatte overstige Halvdelen af, hvad der i Finantsaaret ydedes til Foreningen ved private Bidrag. Da Foreningen fra den 1ste April 1857 indtil den 31te Marts 1858 i private Bidrag har modtaget 2,599 Rd. 76 ß., vilde det Samme tilkommende Tilskud have udgjort et Beløb af 1,299 Rd. 86 ß. Dette er imidlertid ikke kommet til Udbetaling paa Grund af, at Ministeriet først modtog den fornødne Anmeldelse fra Bestyrelsen længe efter Finantsaarets Udløb, og det er derfor paa Bestyrelsens Andragende herom opført paa nærværende Forslag.

ad § 3.

ad 1. c. 1. Saaledes som Anmærkningerne til Finantslovforslaget for 1860—61 ad § 9 A. c. 1 udvise, har Ministeriet troet at burde foreslaae en Betjent ved Criminal- og Politiretten i Kjøbenhavn, der, efterat have staaet i Politiets Tjeneste i 49 Aar, er afskediget fra 1ste September d. A. at regne, til en aarlig Pension af Finantserne af 123 Rd. 64 ß., der, da ingen almindelig Regel haves angaaende saadanne Pensioners Udredelse, formeentlig bør afholdes af Ministeriets Understøttelseskasse. Som Følge heraf, og da den bemeldte Kasse bevilgede Sum ikke er tilstrækkelig til Bestridelse af slige upaaregnede Udgifter, er her opført den Deel af bemeldte Pension, som falder paa indeværende Finantsaar, nemlig 72 Rd. 13⅓ ß.